

MITREČIĆ-PALIĆ SILVIJA

DATUM I MJESTO ROĐENJA: 8.03.1956., Zagreb
NACIONALNOST: Hrvatica
ZANIMANJE: Profesorica

ISKAZ/IZJAVA SE ODNOSI NA:

Period od 1992. do 1994. godine; razni oblici pomoći koji su na području RH bili organizirani za BiH.

SVOJSTVO U KOJEM JE SVJEDOK BIO PRISUTAN:

VEZA GENERALA PRALJKA S DOGAĐAJIMA NA KOJE SE ISKAZ/IZJAVA ODNOSI:

Nema osobnih kontakata. O kontinuiranoj suradnji i pomoći koja je slana za Muslimane u čitavoj BiH

SAŽETAK

Iskaz, 22 stranice

Radila na humanitarnoj pomoći izbjeglicima i prognanima koji su dolazili u Zagreb te na humanitarnoj pomoći prema Bosni i Hercegovini – konkretno, prema Zapadnoj Bosni.

Svibanj 1992. organizira slanje prvog konvoja humanitarne pomoći za bihaćku regiju. Organiziranje grupa studenata u Zagrebu, koji su bili porijeklom iz Cazinske regije a koji su željeli ići braniti svoj kraj. Spominje pukovnika Pavlovića kao nadređenu joj osobu (bio je dozapovjednik Vojarne «Borongaj»). Uz njegovo odobrenje počinje se raditi na organizaciji grupa

Formiranje grupa, smještaj u Vojarni «Borongaj», šalje ih se u Vojarnu «Jaska»; prolaze obuku u trajanju od 36 dana, nabavlja se naoružanje (dijelom preko HV, dijelom drugim kanalima koje financira dijaspora Cazinske regije). Kupuju se MTS koji su potrebni. U organizaciji svega, uz pukovnika Pavlovića, sudjeluje pukovnik Ivan Bećir. U svemu potrebnom pomaže Hrvatska vojska (naoružanje, smještaj, hrana, spavanje, dijelovi naoružanja koje nije bilo jednostavno nabaviti) – sve je dobivano, ne kupovano, od Hrvatske vojske

Postupak rada s grupama i njihovog slanja trajao je do 1994. godine

Ukupno je, na taj način i tim putem, u Bosnu ušlo 1280 ljudi. Išli su preko slunjskih brda, sa izviđačima 14. pukovnije

U ovim aktivnostima su sudjelovali, surađivali i za njih znali: general Franjo Feldi, Ivan Čermak (pomoćnik ministra), Markica Rebić (pomoćnik ministra), Vladimir Zagorec (pomoćnik ministra), Bekir Dedić (pomoćnik ministra), Božo Budimir (zapovjednik Zbornog područja).

I tijekom 1993. i 1994. godine, kad su trajali sukobi između Muslimana i Hrvata na području BiH – ova aktivnost se održavala.

Zračni most za Čoraliće. U početku je, u vezi s tom aktivnošću, kontaktirala s Čermakom Dolazak ranjenika iz Unsko-sanskog kantona, njihovo zbrinjavanje u zagrebačkim bolnicama; slanje MTS-a u regiju. Sve se nabavljalo preko dijaspore, preko Ambassade BiH u Zagrebu i preko Hrvatske vojske

Tijekom sukoba dolazilo je do izvjesnih prekida u funkcioniranju zračnog mosta; tada su funkcionirali transporti kopnenim putem. U organizaciji takvog transportiranja bili su uključeni: Perković («on je sve organizirao i pronalazio način»), general Roso, Božo Budimir («Pomagali su na način da su pronalazili mjesta u Zagrebu i okolici Zagreba gdje bi se konzerve punile mecima, streljivom koje je bilo jako potrebno dolje. Pakiralo se, koristili su se UNPROFOR-ovi kamioni, stavljalo se u UNPROFOR-ove kamione kao humanitarna pomoć i slalo dolje. I prolazilo je.»)

Tijekom takvog postupka pakiranja bili su prisutni i pripadnici HV (Mazul, Pavlović, Bećir). Božo Budimir nije bio fizički prisutan ali mu je Mitrečić-Palić svaki dan podnosila izvješće o učinjenom.

Skladišta u kojima se radilo, pakiralo, stavljala municija i naoružanje u humanitarnu pomoć: Sesevete – svinjogojska farma, Murati, Jastrebarsko, Zdenčina

Kako su se konzerve otvarale, punile, zatvarale, utovarivale UNPROFOR-u i UNHCR-u; detaljnije

Na taj način se pripremaju i šalju konvoji za Sarajevo; išlo se po cijeloj BiH.